

ORATIO LITERARIS RHETORICA
IN ENCOMIUM INCLYTI PARENTIS

DIVI ISIDORI,

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS,
ET EGREGIJ HISPANIARUM DOCTORIS,
PROLATA IN COLLEGIO HISPALITANO
EIDEM SANCTISSIMO MYSTARCHI
CONSECRATO,

A D. JOANNE CAMPELO,
ET FERNANDEZ,
IPSIUSMET PALLADIJ CÆRULEA TRABEA
INSIGNITO ALUMNO,

DIE IV. MENSIS APRILIS ANNI DOMINI
M. DCC. LXIX.

AD D. D. DIDACUM

ALEXANDRUM DE GALVEZ,
QUONDAM SENARIO PUSIONUM OCCENTORUM
Almæ Metropolitanæ, ac Patriarchalis Ecclesiæ
Hispalensis numero adscriptum, postmodum in præfato
Athenæo Collegam, nunc autem ejusdem Sanctæ
Patriarchalis Basilicæ dignissimum Præben-
datum, sponte dicata.

Nacto permisso, Hispali, apud Typificem Majorem ipsius-
met Nobilissimæ, Fidelissimæque Civitatis.

AD D. D. DIDACUM ALEXANDRUM
de Galvez, quondam senario Pussonum Occentorum Almæ
Metropolitane, ac Patriarchalis Ecclesiæ Hispalensis nu-
mero adscriptum, postmodum in Divi ISIDORI Athenæo
Collegam, nunc autem ejusdem Sanctæ Patriarchalis
Basilicæ meritissimum Præbendatum,

HEROICON.

Sorte quidem gaudet nostrum fælice Lycaum,
Domne, novam Laurum potiens, & Stemma decorum,
Quod sibi conspicuè adjecit Dominatio Vestra,
Lautitijsque simul præclaris attulit illi.
Nobilitans vestrum Specimen nos ducit in altum
Culmen, & auxesim nostro præportat honori,
Dùm Chlamydem faustam magnâ catexoche lustrat.
Vester splendor adest insignis gloria nostra,
Perfugium tutum, prosper Protector, Asylum,
Municum nobis præstans, gratumque favorem.
Sic placido nutu vestro, pietateque freti,
Jucundi vestras ad celsas mittimus Aras
Corde fideli nostro hujus Libamen Opellæ,
In celebrem laudem, plausum verumque paratæ
Principis Excelsi, vestri, nostrique Patroni.
Sic noster respectus munia debita complet.
Mitis si obsequium recipit dignatio vestra,
Offerimentum summâ prosperitate fructur.

VESTRÆ Dominationis cernui
Clientes, & addictissimi Servi,

Franciscus de Ossorio
Benitez.
Joannes Lopez Bezerra.

Josephus de Escobar,
& Castro.
Franciscus Ros, & Gonzalez.

Osculum quidem Univerſi magnum, Decus
 pertuſtæ Hispanicæ Ditionis majus, Stemmaque ip-
 ſiusmet Eccleſiaſticae honorificentiae maximum, hacci-
 ne hemeſâ ſideli Noſtrûm recordationi, & jucundæ
 ſolemnitati àdvenit.

(Tèr Illuſtris, tèr Nobilis Senatus,
 Qui in Hispanicæ Metropoli ceſſiori
 Sacer ſublimis Princeps exaltatus,
 Tanta tuo eſt exelſitas honori,
 Ut amplitudo illius magnificentiae
 Totam compleat Sphæram excellentiae.
 Frugiferum Tritoniae Vitidarium,
 Quod ſub Heri præmagni protectione
 Optimæ probitatis Seminarium
 Ades, cum plena Sophiæ productione,
 Ad tuæ æſtimationis incrementum,
 Et decoris vetuſti fulcimentum.
 Omniumque Adſtantûm florida Corona,
 Cui exornatio eſt doctæ prudentiæ,
 Neſtoſæ facundiæ instructio bona,
 Poſſeſſio diſertiffimæ eloquentiæ,
 Urbanitas venuſta & decoroſa,
 Comitatus, ac politia generoſa.)

Ostentum quidem Univerſi magnum (ajebam) Decus perfaulta Hispanicæ Ditionis majus, Stemmaque ipſiusmet Eccleſiaſticae honorificentiae maximum, hacine hemerâ fideli Noſtrum recordationi, & jucundæ ſolemnitati àdvenit. Prodigium utique Sanctimoniae, Miraculum Sapienſiae, & Thaumata Doctrinae recensere, Portentum quoque operum mirabilium, laborumque egregiorum in cernuum Aeternae Majestatis obsequium, & vberioreſ hominum profectum, enarrare, meae exilitati ſummâ praeſtitae veneratione, ſuperiorique obſtrictae juſſu, proponitur.

Nemo jam neſciet Objectum Sacrum, ad cujus declamationem iſthac Rhetorica Exhegeſis efformatur. Patet quippe, eſſe Inclytum Parentem, & Egregium Doctorem Iſidorum, qui Univerſi totius exiit Ostentum magnum in Sanctitate, Peritiâ, Diſciplinâ, atque aſiduis, & quidem mirificis, operum aedificantium, laborumque proficientium editionibus; queiſcum & ſibi, praeter praeconia Famæ, Sacras Laureolas, Adorasque beatas eſt indeptus, & Nationali Patriae majorem illuſtris nominis celſitudinem acquiſivit, ſimul atque faultiſſimo, & maximè celebri Hispalis Emporio, cuſque Magnificæ Patriarchali Eccleſiae, cujus Suprema Archiepiſcopalis Sedes hujusce fulgidi Luminae praexcellum adfuit Candelabrum, innumeras honoſis praelationes in perpetuum accrevit.

Iſte profectò Sanctiſſimus Antuſtes Apoſtolicum munium ſecutus, prout verus, fidelisque Evangelicae
Insti-

Institutionis Sēctator , & Moniti mirandi à Divino Dictatore dilectis Discipulis prolati obsequelæ constantè traditus , inter omnes probitatis tuæ exercitationes , tūm Proximo beneficas , tūm quoquē Altissimo gratas , & esse Sal terræ , & esse Lux mundi avidiùs intendit , terram vt condiret , ac mundum illustraret.

Sed nunc rogare liceat : quānam animi contentione , quo voluntatis motu , quonam mentis studio , & quo cordis desiderio Sacerdos magnus Isidorus istud negotiam aggreditur ? Verè quidem hominum beneficentia , & Christi Domini respectus , ipsiusque præceptionis observantia intimam Isidoro motionem induxere. Hac tantummodò de causa , suoque pio consilio scopum arripuit vtrumvis , procul inanis gloriæ confectione , absque humanæ vanitatis indiculis , neutiquām propter auram , & plautum popularem , minimè ob mundani commodi , atque utilitatis adeptionem , nec præ terrenis divitijs , & honoribus , quas siquidem levitates maximo despectu vsquequaqùe rejecit.

Sal terræ , igitur , Isidorus constitutus , nunquām evanuit , haud quaquām desipijt , atque infatuationis expertus omninò permansit : suapte enim virtute , & perfectione ita Salis proprietatum firmitudinem ritè , purèque asservavit , vt rebus omnibus gratum , ac proficuum intulisset saporem , easque plenè præservare , & planè sospitare non desijisset. Mirum in modum

dum cunctis gentibus scientificâ vî, dulci Doctrinæ sanæ acrimoniâ, sapidoque eloquio condita, recta docimina invexit, ac pariter optimo vitæ genere, integritatis summâ claritudine, salubri laudabilium morûm efficacîâ, & crebro vividi exempli stimulo, omnes ad magnam ædificationem percivit, ad ipsiusque sanctam imitationem allexit. Itaque noster Hispanus Heros Apostolicus, & insignis Præsul Hispalensis, Isidorus, vt Sal præstans, & selectus, terræ prætiosius, atque vtilius condimentum omnimodè perhibuit.

Insupèr, vt Sal terræ, magnus Isidorus, ad omnium vitiorum medelam, improbitatûm correctionem, & parandum exterminium languoribus, quibus homines vexabantur, & ægrescere assuescebant, suam virtutem certo certius singularem, atque præstantem energiam satis, superque exercere curavit, ingenti vtique omnis terræ profectu, perenniquè conditu, ac tandem admodum tutâ, & firmâ sanitatis restauratione; præcipuè autem contra lethiferam Hæreticæ, pravitatis luem, quæ sævâ perniciæ plures populos infestatura grassabatur.

Insimul secundo muneri Apostolico Sacer Princeps Isidorus exactum, proprium, & legale complementum summoperè adhibuit. Lux mundi ab vniverso hominum genere hic celsissimus Hispaniarum Exarchus indefinenti iugitate inspectus est, atque eorundem beneficienti illustrationi ferventer, & indefessè
di-

dicatus. Clarissimo suæ Sapientiæ lumine purissimum Fidei nitorem pellucidè suffulsit, nimium exclaruit, & ampliùs diffudit, veraciaque ejus dogmata fusiùs ostendit, & vndiquè firmavit. Exindè plurium gentium rudes, atque inscitias penitè depofuit: multos atque homines ferâ obcæcatione, à devijs, & tenacibus erroribus contractâ, funditè spoliavit, ipsorumque mentes ad inductæ caliginis abalienationem accuratiùs promovit, & paritè eis rectos, tutosque veritatis tramites clariùs patefecit.

Rutilescenti mitificæ, & perquàm sanæ Doctrinæ splendore totius spatiosi Orbis Accolis maximam disciplinæ illuminationem Isidorus impertivit. Præter emicantiâ Documina Christicolis, in orthodoxâ instructione, & Legis Divinæ observantiâ rectiùs firmandis, à se tradita, & omnia Præscripta, quæ radiantibus fulgetris efficacitè improbis refutandis insperfit; scientifico, & doctrinali jubare plures à semet educatos Discipulos replevit, vt in mundum omni creaturæ prædicare Evangelium etiam inirent.

Plurimùm quoque Isidorus resplenduit scintillanti fulgore virtutis, & perfectionis ad summam vsque integritatem, hujusmodique probitatis documentum mirandâ praxi cunctis gentibus ità exposuit, vt suâ ædificatione, & exemplo ex eis selectum fructum in morùm reformatione, & proba vitæ, operùmque genere abundè deprompsisset.

O Isidore! Supremum Luminare,
Quod Hispalis clarescens Hemisphærium,
Et illustras Hispanicum Imperium,
Et præbes Orbi lumen singulare:
Tuum Doctrinæ Donum peculiare
Apostolicum gessit Ministerium
Ita, vt cunctæ tuæ operationes
Vexissent Sammi Dei satisfactiones.

Sal terræ fuisti, præltans condimentum
Homini ad infectionis libertatem,
Et fuisti mundi Lux, quæ Cæcutientium
In fide, depulisti obscuritatem:
Dei honori præmagnum incrementum
Dedisti, & Animabus faulitatem,
Et sic factiones tuæ meritoria
Duxerunt te ad beatas sedes Gloriæ.

Da nobis condimentum perfectionis,
Ut nostræ æternæ convenit saluti,
Radianti influxu tuæ illustrationis
Nos puritati admove, & virtuti:
Ut particeps Cælestis fruitionis,
Fac, quòd benè parati, & constituti
Nos te in Ætherico Olympo videamus,
Et Domino Supremo gaudeamus.

D I X I.